

A RÉTICSÍK (*MISGURNUS FOSSILIS*) SZAPORODÁSBIOLOGIAI SAJÁTOSSÁGAINAK VIZSGÁLATA

Buza Eszter¹, Demény Ferenc¹, Horváth Ákos¹, Urbányi Béla¹,
Kolics Balázs², Müller Tamás¹

¹Szent István Egyetem Mezőgazdaság- és Környezettudományi Kar
Környezet- és Tájgazdálkodási Intézet, Halgazdálkodási Tanszék, Gödöllő

²Pannon Egyetem Georgikon Kar, Növénytudományi és Biotechnológiai Tanszék,
Keszthely

Kivonat

A réticsík hazánkban védett faj, állományai világviszonylatban is csökkenő tendenciát mutatnak, az IUCN Vörös Listáján szerepel. A meggyengült populációk telepítésekkel való megerősítése, valamint a kipusztult populációk újratelepítése érdekében fontos lenne az anyahalak indukált szaporítási technológiájának továbbfejlesztése és az ivadéknevelés hatékonyságának növelése laboratóriumi körülmények között. Célunk a réticsík szaporodásbiológiai jellegzetességeinek feltárása. Keltetőházi körülmények között a pontyféléknél alkalmazott módszerhez hasonlóan szaporítható, egyetlen nehézséget a tejesektől fejés útján nyerhető nagyon kis mennyiségű sperma okoz. A szaporítás során számos paramétert vizsgáltunk (vízhőmérséklet, ikrainkubációs hőmérséklet, ill. az ezekkel összefüggésben álló ovulációs idő, a termékenyülési, kelési, növekedési és megmaradási értékek, stb). A réticsík ikráját széles kárásztól származó spermiummal termékenyítve morfológiailag réticsík utódokat nyertünk: három lárva kelt ki 1210 ikrából, egy közülük elpusztult két nappal a kelést követően, de két nőtény egyedét sikeresen felneveltünk ivarérettségig. Morfológiáját tekintve a két nőtény nem tűnt hibridnek, amely a réticsík különleges, a triploid ezüstkárász (*C. gibelio*) szaporodási stratégiájához (ginogenezis) hasonló. Jelenleg az utódok genetikai vizsgálata folyik. Az egyik feltételezett ginogenetikus nőtény egyed továbbszaporítása során a lefejt ikrát réticsík spermiummal termékenyítve nyolc életképes utódot is kaptunk. Végső célunk, hogy felfedjük az anyahalak, valamint azok szaporításával létrehozott utódainak ploiditását illetve esetleges hibridizációs képességét.

A kutatás a **TÁMOP-4.2.2.B-10/1-2010-0011** „A tehetség gondozás és kutatóképzés komplex rendszerének fejlesztése a Szent István Egyetemen” c. pályázat támogatásával valósult meg.